

עת"א 64748/03/15 - יוסי בן שמעון נגד וועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 64748-03-15 בן שמעון(אסיר) נ'
וועדת השחרורים ואח'
10 מאי 2015

לפני

כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין כב' השופטת מיכל ברק נבו

העותר	יוסי בן שמעון
נגד	
המשיבים	1. וועדת השחרורים 2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

בא כוח העותר עו"ד ניר ליסטר

ב"כ המשיב 2 עו"ד רוני שוהם - עידן

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה מאסר שביעי במשך 13 חודשים בגין נהיגה ללא רישיון בשתי הזדמנויות, נהיגה בשיכרות ובקלות ראש שגרמה חבלה לאדם ואי שמירת רווח והוא מלין על החלטת המשיבה 1 (להלן: "הוועדה") מיום 24.4.15, שדחתה בקשתו לשחרור על תנאי בתנאי התכנית הטיפולית של מרכז מחוברים שהוצגה בפניה ובפנינו, לאחר שרש"א סירבה להכין לו תכנית שיקומית.

ב"כ העותר טוען בכתב העתירה ובטיעוניו בפנינו כי שגתה הוועדה כאשר זקפה לחובת העותר את העובדה שלא עבר הליך טיפולי לגמילה מאלכוהול במהלך מאסרו שכן עוד במהלך משפטו בבית משפט השלום ובבית המשפט המחוזי ביקש לקבל טיפול בהתמכרות לאלכוהול והדבר נמנע ממנו בכלא חרמון רק בשל מצבו הרפואי, היותו נכה בגין תאונה שהיא כפי שהוועדה עצמה אומרת בהחלטתה נושא העתירה.

ב"כ המשיב מתנגדת לשחרור המוקדם של העותר וטוענת כי העותר הוא אסיר חוזר שלחובתו עבר פלילי ותעבורתי

עמוד 1

מכביד, הוא לא השתלב בהליך טיפולי במהלך מאסרו לאחר שלא הביע נזקקות לכך בפני גורמי הטיפול ולא יצא לחופשות. בנסיבות אלו, טוענת ב"כ המשיב, יש להעדיף את עמדת רש"א שלא הסכימה להכין לעותר תכנית טיפולית על פני התכנית הטיפולית שהוצגה בפני הוועדה ובפנינו.

עיון בהחלטת הוועדה נושא העתירה מעלה כי לקחה בחשבון בהחלטתה את כל השיקולים הראויים הנדרשים לצורך זה. הוועדה לקחה בחשבון את עובדת היותו של המאסר נושא העתירה מאסרו השביעי של העותר, כאשר מאסר קודם, אמנם בשנת 1992, שוחרר על תנאי, בעברו של העותר עבירות בתחום התעבורה ובתחום הפלילי, לרבות בשל עבירות בטיחותיות כאשר מעולם לא היה מורשה לנהוג.

הוועדה זקפה לחובתו של העותר, כפי שאנו זוקפים, את דו"ח גורמי הטיפול לפיהם מדובר באסיר חוזר, בעל קווי אישיות מניפולטיביים ודפוסים התמכרותיים, סותר את גרסאותיו, מתאר את העבירות המיוחסות לו כמעידה ומגלה אמביוולנטיות להליך טיפולי.

גורמי הטיפול העריכו כי העותר חסר כוחות ומוטיבציה להליך הטיפול ובמפגש עם רש"א לא נמצא מתאים לתכנית טיפולית מטעמה.

משכך הם פני הדברים, הרי גם אם העותר הביע, באמצעות בא כוחו, רצון להשתלב בהליך טיפולי בסוף שנת 2014 והדבר נמנע ממנו בכלא חרמון בשל מצבו הבריאותי, הרי העובדה שלא השתלב בהליך טיפולי במהלך מאסרו ולא יצא לחופשות בשל כך, דבר שמנע לבחון את התנהגותו, במיוחד בתחום התעבורה, במהלך חופשה.

לאור כל האמור לעיל, החלטת הוועדה נושא העתירה סבירה ומוצדקת ואנו דוחים את העתירה.

ניתן והודע היום כ"א אייר תשע"ה, 10/05/2015 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

**מיכל ברק נבו,
שופטת**

**ד"ר שמואל בורנשטיין,
שופט**

**אברהם טל, נשיא
אב"ד**